

Ἄδρο. ὑποτακτικῆς· ντ' οὐ-βῆτέτε βούκε, do hánu=εάν ὑπολειφθῆ ἄρ-
τος, ἔδεσθε=εάν μείνη ψωμί, θά φᾶτε.

Ἄδρο. εὐκτικῆς· τ' οὐ-βῆτέτεκῆj βούκε, do hájete=εἰ ὑπολειφθεῖται ἄρ-
τος, ἔδοισθε ἄν=ἄν ἤθελε μείνει ψωμί, θά ἐτρώγατε.

Γ'. Παραγωγή.

§ 13. Τὴν προσωπικὴν ἀντωνυμίαν τοῦ τρίτου προσώπου Ἑλληνες καὶ
Λατῖνοι ἢ δασέως ἐκφέρουσιν ἢ μετὰ διγάμματος, οἱ δὲ Ἀλβανοὶ καὶ ἄνευ
δασύτητος καὶ ἄνευ διγάμματος, πρὸς δὲ καὶ ἄνευ ληκτικοῦ συμφώνου.
Παρήχθησαν δὲ πᾶσαι αἱ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐρμηνευθεῖσαι ἄλβανικαὶ ἀντω-
νυμῖαι ἐκ τῶν ἑλληνικῶν καὶ λατινικῶν. Καὶ ἡ μὲν εἶ ἐστὶν αὐτὴ ἢ ε, se,
σφ-ε, ψ-εῖ ἢ δὲ οἱ αὐτὴ ἢ οἱ· ἢ δὲ οὐ παρῆκται παρὰ τὴν οὐ καὶ s-u-i, ὡς
ἢ εἰ παρὰ τὴν ἐν αἰτ. (τῶν Κυπρίων) καὶ δοτ. (παρὰ λυρικοῖς) καὶ τὴν i m
(ἀντὶ eum) καὶ τας μ-ι-ν καὶ γ-ι-ν, ἀλλ' ἄνευ προτακτικοῦ ἢ ἐπιτακτι-
κοῦ συμφώνου. Ἡ δὲ ἄ οὔσα αἰτιατικὴ οὐδετέρου παράγεται παρὰ τὴν ἄ
τὴν προτασσομένην τῶν σφι καὶ σφε ἐν ταῖς ἄ-σφι, ἄ-σφε, δοτ. καὶ αἰτ.
παρ' Αἰόλεῦσι, καὶ τὴν a τὴν προτασσομένην τῆς pse ἐν τῇ a-pse παρὰ
Λατίνους ἀντὶ τῆς ipse.

II. ΚΟΠΗΤΩΡΗΣ.

